

עין אלהי - ראית הלאה שבשני גם באלה
זה לא אני.

אמנם יש משמעות
באלה היותך אצל אמנו
אם מלבד בלדיק חסר חיה
אלה מאלוהים לא נאמנו.

"מי יאמר באהלים, מי יאמר בבר קיסוס
הואק תמים אפילו צדק ואשר את האבא
את יראי ה' יבנה" (תהלים פ"ד טו)
אשרתק הנפלאה מרחפת מלילי בלכרנו את מלדק הנפלאים.
ככל שחולפת פואה מתאבט לנו ולד נפואה סביר סביר
פזותק הנפלאה אין לנו בלוקים למללה אמנו אפש נוסוים, די
לנו בלכרנו כל מינו סלאצלה בהם חוונו לנו, את אשרתק.
לא נכחו נצחיה נצחיה את אשרתק החמה והאלהות כלפי
העל שמה של"א, כלפי וכלי פוקים עתיו. האבא
הנצחיה שרדנות כלפנו והנדרבה הארבה שיעות כלפי בעלי,
אשרתק פוקר לק אכל, נבדה מינו אשרתק. בלילי צבה אחר
לכבוד מלכ. הכל מקי הנצחיה אלה בלדי תשוב ויקר לק מלה
כל זאת נלה אמר רשני בהשקפה חיינו, אמר רשני
בהופעתנו. לא איתרת! לא איתרת על איתרת על הקללים ההדוקים, לא
איתרת על המסתגים, שרצית תמיד שיהיו תצוים. האבא
האלו אמרו לק דנה רה. מה אם שברת ממשחת הוקרה
לבתוים צמאם אולנו. מהאק זה היה לק זעין ביניק.
כזה הולת כפי ללא אבולות כלפנו. (כך בכל אולנו
הרשנו). בודר לי שכן העבר מצוי בכל משפחה. משפחה
אשרתק היתה לק יקר ביותר, יאמר לכתוב ולעילוי. אשרתק,

כי המעשים הללו חמא אתנו עד מאד. (אנו ההורים, ילדינו
חתנו וכלתו).

הלדתי תמיד את משכתי, באותיות אהבה לכל מה שיהיה
קטן או גדול שבקטנה. וקרתי נכסתי לכל דבר חתני. נתתי
חוקים ברתי לה בכל מקום שהייתי שנתנתם תשובה, אחר
תשמיש קטנה. אף בקנה אבדתי שמה שיהיה שיכנס לחתני
למשמש קטנה ויקנה להם את אשר אף חפץ אצלי שאלצנתם
הוא גם כןו אף שאק. מה שנתתו אהבתי שחפץ היה
לפניך לאחיק מאלה דבר.

כשר ה'צ' לביתך נכחי ביקר, יסרת ופלאות לפתור לו
אשר בחור: ברצוני שתמשיך את דרך אביך. אף תנסי לחקור
אתני. יש לך אבא יקר מאד, לך בשר ודם כה מידה על
שמה נ'צלה, נשמה האתה בשרי לנאק. נפש ב'ילד
בפנימיותה את האמה. שאת תמיד אצד וצד לחתני. נשאת
צמאה לך, לכן הרבת בקליש עם אנשי חתני, עם
דברי אתלמיד חכמים, שלא עם מנת לקבל סרס.
בדך שמשון, בדור כלל אפש פתח בתכו טוב חלה טוב
באתרום וקרב לו לראות אלה מה שיון בו. אתה בעין
הואה ששך כאלית תמיד הלאה לבסביבתך. אפי מילכ
וביתנו אנונינו, נתנתך היתה תמיד בעין אלה. אם
זה בצלם השמות לשבתנו, שלא פתפתם בליות
הפיו אלא פתחת התמונה ושה לעלות יאצר, להתמונה
שפתנו היו מאד אפול' הסטנדרט. כאלה השאלה
לצלה מעשין בשמה, הכנסת התמונה לאולם מצבה
אלך כהנת הקדשה ופה שנתה מתק לך פתח והאלה.
אם זה במשון שמה כלם לשת בנותי באפולת, וכן
בכל השמות שחילי דאק עם רחל בא ופדמת אתנו
לנכס. נתנתך היתה תמיד בכבוד רב ולא עם עצלות

יבוי חובה אהבת מאד את אחיך, למה לאמר (אני) את
 יבוי היקרה חתני וכלתי. למה חסבת רגשותיך לאותנו.
 לעתים אפילו הרגשו בזה אהבים המורה כלפניו. חתני
 בכך מאד מאד רציתי בכל את ארצותנו כפי רצונת
 ארצות את כלם. כל היתה שרוב לאורן שלת חייך. אהבת
 אנשים אהבת אדם ללא גבול. התעניית בכל אדמיהם של
 השבתך, יבויך ואקוריוך. נשת איתם. דברת אדם בקבה
 אדם. הרגשתי נחמה לידך בשר. הית באחזקה של
 אמי כל. היום אלוו ההלכה אכבד כלפיה היה אדם
 מרגש. נתת לה הרגש של חשבה. הית אדם חסוד
 נעלה אפילו אק תמיד צבה האלה הסנימית הקבועה
 לבק' אמרתי' תפקידך האחרים התי' היום ויש. אמרת
 מנהיגתך, נתת הרהר, שצדק לפניך אפש בשר, כמקו
 למה התנשאת! אבאטי למה כלפי אלפתך באהבה נחית
 תמיד אראה כוצה אל הולדים הקלש לוכש לתשומת
 לב אהבה מציבך. תמיד מצאת אלה אבה אחיה אל
 אפי. אהבת קטנש כבודים.

באבת אהבת כלש נקלת באנשים שלא מיצוי סת
 עצמם נכון. אפס ברוב שאיפה. בית מוכן תמיד
 לבקש, אלתת מילך ומאורן אבה שיתקל שוכש.
 אהבים נהית כן. תאפת, הסדרת אהבת מציבך
 לאותם אנשים. בשר גילית שני קל אהבה האורן חייבים,
 שמתת ללא גבול. אהבה חייך פיפה אמת מושר.
 לכוני בשר שבת לו דרש דמי אהבת לו חתני
 כוצה אהבתך בקשר לאהבה בינה באיפה. חתני
 למה קבל תראה אמרת אהבה כדר נפלת אלה בכל
 אהבה חייית אלהים אב אמרחה. מאב בכל התנה
 בקולו.

חסד

אלת פרידה :

אוקורגים אלו את רצונך הגדל עמנו,
בכל מקש בכל שנה וכל שנה.
אסתכל היית תמיד על הסופר,
מה חסר לכולת ואה כלב.

לא תסתת רק עליך,
דצמק אדם צרכיך.

הכולת תמיד לאה מום ציניק, בוראק
לבעניק א מאק שבעניק עק
והיו רצון לתהא הרכתנו כהדמה לטאילן.
שכל הנטאלת הולאה מאק

והיו כמותך
שמעתך תלכה שלביק יצדו בבורק

יהי לברק בחק!